

RCR ARQUITECTES, ARRELS I ALES

Un viatge dels inicis a l'actualitat

MUSEU DE
LA GARROTXA
D'OLOT

Organitzen: _____

En el marc de:

MUSEU DE
LA GARROTXA
D'OLOT

 Ajuntament d'Olot
Cultura i Educació

RCR BUNKA
FUNDACIÓ PRIVADA

 **Barcelona
2026**
Capital Mundial
de l'Arquitectura

Dossier de premsa [EMBARGAT FINS AL
13 DE MARÇ – 12.00 h]

Títol: RCR arquitectes. Arrels i ales.
Un viatge dels inicis a l'actualitat

Lloc: Museu de la Garrotxa

Dates: 14 de març – 9 d'agost 2026

Producció: Museu de la Garrotxa
Ajuntament d'Olot. Cultura i Educació

Comissariat: Jaume Prat Ortells

Documentació, recerca i coordinació: RCR arquitectes
Fundació RCR Bunka

Textos: Jaume Prat Ortells
RCR arquitectes
Daniel Giralt-Miracle

Disseny del muntatge: RCR arquitectes
Jaume Prat Ortells

Ajudants del disseny de muntatge: Jessica Paola Gomez Plata
Shota Mizuno
Takuma Saito

Concepte gràfic: Mónsalvatge Comunicació

Digitalització i gestió de continguts: RCR Lab-A
RCR arquitectes

Artistes / estudi: RCR arquitectes

Fotografia cartell: Albert Bertran

Inauguració: Dissabte 14 de març a les 12 hores
al Museu de la Garrotxa
Carrer Hospici, 8, Olot, Girona

Activitats vinculades: Visites guiades a càrrec de Jaume Prat Ortells,
comissari de l'exposició:

Dissabte 11 d'abril, a les 12h
Dissabte 16 de maig, a les 12h
Dissabte 20 de juny, a les 12h

L'exposició

Informació facilitada com a avanç. La roda de premsa tindrà lloc el dia 13 de març a les 11 hores al Museu de la Garrotxa (Carrer de l'Hospici, 8, Olot), on es presentaran els continguts complets.

El **Museu de la Garrotxa** presentarà del **14 de març al 9 d'agost de 2026** l'exposició *"RCR arquitectes. Arrels i ales. Un viatge dels inicis a l'actualitat"*, la primera gran mostra dedicada íntegrament a la trajectòria de **RCR arquitectes** a la ciutat d'Olot.

Comissariada per **Jaume Prat Ortells**, l'exposició proposa un recorregut des dels primers projectes d'RCR a Olot fins a les obres més recents d'abast internacional, evidenciant la seva manera d'entendre l'arquitectura com una experiència que integra territori, cultura i art. En diàleg amb la col·lecció permanent del museu, el **projecte expositiu contextualitza l'obra d'RCR dins el teixit cultural d'Olot**, establint ponts amb la tradició artística local, l'herència industrial i els moviments culturals que han definit la identitat de la ciutat. D'aquesta manera, l'exposició no només revisa una trajectòria professional, sinó que també **dibuixa un ecosistema creatiu arrelat al territori**. Més enllà de la cronologia, l'exposició posa l'accent en la manera d'entendre l'arquitectura com una experiència compartida, capaç d'integrar paisatge, memòria i contemporaneïtat.

"Arrels i ales. Un viatge dels inicis a l'actualitat" proposa, així, una lectura de l'arquitectura com a procés viu i en transformació constant: una pràctica que, des d'un context local molt concret, ha sabut dialogar amb altres geographies i cultures.

L'estudi d'arquitectura creativa **fundat el 1988 per Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta**, ha desenvolupat una obra que neix del paisatge volcànic de la Garrotxa i del context cultural d'Olot per projectar-se internacionalment. El reconeixement amb el **Premi Pritzker el 2017** va situar definitivament el seu treball en l'escena global, sense desvincular-lo de les seves arrels. Des de la Garrotxa, RCR ha construït una obra que projecta el territori al món

i consolida una arquitectura que dialoga amb el paisatge, la memòria i la contemporaneïtat.

L'exposició inclourà **maquetes, dibuixos, fotografies, peces de disseny i materials originals** que permetran entendre l'evolució conceptual i formal de l'estudi, així com projectes recents i iniciatives de recerca vinculades al seu ecosistema creatiu.

La programació s'enriquirà amb activitats complementàries i visites guiades al llarg dels mesos.

Aquesta exposició arriba en un moment especialment significatiu, tant per a l'estudi com per al territori. Després de gairebé **quatre dècades de trajectòria** i nou anys després del reconeixement internacional amb el Premi Pritzker 2017, l'obra d'RCR arquitectes es troba en una etapa de maduresa expansiva: consolidada globalment, però profundament arrelada al seu origen.

El **2026 marca també un punt d'inflexió amb l'obertura al públic de RCR La Vila**, a la Vall de Bianya, un projecte que sintetitza **arquitectura, recerca i experiència cultural**. Aquest fet converteix l'exposició en una oportunitat per revisar el camí recorregut i, alhora, projectar-ne el futur.

En un context global marcat per la transformació ambiental, social i cultural, l'arquitectura d'RCR ofereix una resposta basada en la integració entre lloc, comunitat i forma. La seva manera d'entendre l'arquitectura com a ecosistema —més que com a objecte— dialoga amb els grans debats contemporanis: sostenibilitat, identitat, memòria i experiència.

Presentar aquesta exposició ara és, doncs, un **exercici de lectura del present: visitar els orígens per entendre millor els reptes actuals**. És també un

acte de retorn: el Museu de la Garrotxa dedica per primera vegada una exposició monogràfica a l'estudi que ha situat la comarca al mapa de l'arquitectura global. El territori que els ha format es converteix en l'espai des d'on rellegir la seva projecció internacional.

Què aporta de nou respecte altres mostres sobre RCR?

"Arrels i ales. Un viatge dels inicis a l'actualitat" no és una retrospectiva convencional ni una celebració cronològica del Premi Pritzker. El seu valor diferencial rau en **tres aportacions principals**:

Una mirada integral i territorial

A diferència d'altres exposicions centrades en projectes icònics o en l'etapa post-Pritzker, aquesta mostra ocupa la totalitat del Museu i dialoga amb la seva exposició permanent. Aquesta decisió expositiva permet **contextualitzar RCR dins la història cultural i artística d'Olot, establint un relat que vincula arquitectura, indústria, escola d'art i activisme cultural**.

No es tracta només d'exposar obres, sinó d'explicar un ecosistema cultural. Projectes com l'Espai Barberí, seu actual de l'estudi, o les primeres intervencions al paisatge volcànic no apareixen com a peces aïllades, sinó com a expressions d'un context viu.

El recorregut dels orígens a l'actualitat com a relat conceptual

L'exposició construeix un viatge que va de les primeres cases experimentals —veritables laboratoris sobre l'habitar— fins als projectes internacionals recents, com el Muraba Veil a Dubai o l'ampliació del Museu Soulages.

Aquest **recorregut no és només cronològic, sinó conceptual**: mostra com unes arrels profundes permeten desplegar ales cap a nous contextos culturals. La **tensió entre local i global** esdevé el fil

conductor.

Una exposició viva i mutable

La mostra incorpora esbossos, reflexions manuscrites i fotografies dels autors que han documentat la seva obra al llarg dels anys. Aquest material **revela el procés creatiu i posa en valor la metodologia oberta i experimental de l'estudi**.

A més, la voluntat que l'exposició evolucioni amb visites guiades i accions complementàries reforça la idea que **l'arquitectura és un procés en moviment**. No es presenta una obra tancada, sinó **una trajectòria que continua construint-se**.

En síntesi

Aquesta exposició aporta una nova lectura d'RCR des del seu origen territorial fins a la seva projecció global, integrant arquitectura, art i cultura en un relat coral. És la primera vegada que el Museu de la Garrotxa assumeix la trajectòria d'RCR arquitectes com a part del seu propi relat cultural, convertint l'espai museístic en una extensió del seu univers creatiu.

"Arrels i ales" no només explica una trajectòria; construeix una reflexió sobre com des d'un territori concret es pot transformar la mirada global de l'arquitectura contemporània.

Text curatorial

La Garrotxa és un dels nodes més importants d'aquest mosaic de comarques que forma el territori català, un ecosistema que ens ha llegat importants artistes, artesans, indústries, empreses i una escola de paisatge d'una creativitat extraordinària i persistent.

En l'any en què Barcelona és la Capital Mundial de l'Arquitectura, el Museu de la Garrotxa reivindica el territori i la cultura de proximitat amb RCR arquitectes, arrels i ales. Un viatge des dels inicis fins l'actualitat, una exposició emmarcada en un any que l'Ajuntament d'Olot dedica quasi íntegrament a l'arquitectura.

Fundat el 1988 per Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta, RCR arquitectes ha exercit tota la seva carrera des d'Olot. L'exposició ens posa en contacte amb el seu món en forma d'un diàleg que permet entendre com aquestes arrels s'han convertit en ales. Guardonats amb el Premi Pritzker de l'Arquitectura, equivalent al Nobel, l'exposició explica com entendre la seva arquitectura. Aquesta és una exposició inèdita en què es narra l'arquitectura d'RCR arquitectes com un manera de donar sentit a un estar en el món. Les obres d'arquitectura, els esbossos i les peces de disseny industrial exhibits, més que actes formals, són parts constituents d'un relat. Explicar aquest posicionament fa que l'exposició ocupi la totalitat de les sales del Museu de la Garrotxa.

L'exposició es divideix en tres parts: RCR arquitectes, inicis ocupa la Sala Oberta 2, i explica la formació d'aquesta manera d'entendre l'arquitectura. Les primeres intervencions de l'estudi exploren l'habitar -una casa, un espai públic- com un fet que transcendeix l'instint de protecció per arrelar-se a un lloc. Habitar és preguntar-se quin tipus de vida volem portar. RCR arquitectes comencen la seva carrera plantejant-se aquesta qüestió des de zero, aportant solucions innovadores, buscant espais que, ja des

dels inicis, modelin la consciència de qui els viu, tocant aquest habitant a través de les atmosferes que generen les seves intervencions.

El diàleg amb l'Exposició Permanent del Museu explora la relació amb aquestes arrels i amb la cultura garrotxina des d'una perspectiva multidisciplinar que enriqueix tot el material exhibit, obrint l'exposició permanent a les manifestacions contemporànies.

La Sala Oberta 1 mostra RCR arquitectes, ara, on s'exhibeix part de la seva producció en curs, inclosos alguns projectes inèdits. Les seves arrels s'han desplegat en forma d'ales que estenen les seves propostes per diversos continents. Aquesta sala culmina amb el projecte d'RCR La Vila, un centre de recerca de l'espai en una finca de 140 hectàrees a la Vall de Bianya, una presència física, tangible, emotiva, que es transcendeix des de l'emoció que provoca per convertir-se en un pont entre el cel i la terra.

L'exposició es complementa amb una mostra de dibuixos, reflexions sobre la seva obra i una mostra fotogràfica, al primer pis del claustre, que explora la relació d'RCR arquitectes amb els fotògrafs que han retratat la seva obra.

L'arquitectura és un acte cultural que, per transcendir, necessita convertir-se en relat. És a través d'ell que ens posiciona al món i a la realitat. RCR arquitectes mostren aquí el seu posicionament. La seva manera d'entendre l'arquitectura ha estat emmotllada com una continuïtat d'aquest llegat, que ha posat la Garrotxa al mapa global d'aquest art, exportant els seus valors arreu del món.

Jaume Prat Ortells,
comissari

RCR arquitectes: què és i què fa

L'univers de la creativitat compartida d'RCR

RCR és un projecte integrador que té els seus orígens en l'arquitectura però que no es limita a aquesta com a disciplina, i integra paisatge, disseny, art, pensament... També és un laboratori transversal per a les idees i un espai cultural.

La força de l'arquitectura d'RCR resideix en la capacitat de transcendir les seves arrels amb un llenguatge universal, que és el resultat d'una profunda recerca d'allò que és essencial. Aquesta essència emergeix, per als fundadors d'RCR —Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta—, de la recerca del buit, d'un diàleg entre lloc i arquitectura, i, al mateix temps, d'un diàleg creatiu, tal com ho fa el jazz, en què es canvia el "jo" pel "nosaltres".

Aquesta arquitectura, nascuda de la creativitat compartida, remet a valors i a processos relacionals en tots els sentits. És a partir d'aquesta lògica que supera la pròpia disciplina i que estableix una visió holística que va més enllà de l'arquitectura i de qualsevol altra disciplina: la vida. Partint de la vida, doncs, assaja que els somnis són possibles.

Aquesta visió ha estat mereixedora del Premi Pritzker 2017, considerat el Nobel d'Arquitectura.

Una nova cosmologia

Més que mai és necessària la construcció d'una nova cosmologia, de nous relats en què el valor de la vida, en totes les seves formes, esdevingui el més preuat i en què la consciència d'interdependència ens abraçi fent possible que la terra pugui satisfer les necessitats essencials de tots els éssers vius.

Arrels i ales en un món incert

Ben aviat vam fer nostra la creença de tenir arrels i ales, o, el que és el mateix, d'actuar al propi lloc i de pensar en tot el món.

Venim d'un món de certeses que s'han anat esvaint i velant durant el nostre cicle vital. La incertesa creixent i la transformació accelerada ens ha convertit en fills d'una societat velada en què, al mateix temps que s'ha desfigurat la predeterminació, s'ha obert pas a la saviesa de la incertesa, la riquesa de la diversitat, la permeabilitat, el dinamisme, la porositat, la immaterialitat...

Tot és insubstancial

Durant molt de temps s'ha intentat comprendre el món a partir de substàncies primàries. Tanmateix, a mesura que el coneixement avança, cada vegada menys sembla que el món sigui alguna cosa que és, sinó una manifestació de relacions i d'esdeveniments.

Les partícules elementals no són peces sòlides, sinó manifestacions breus d'un camp d'energia on tot és canviant i insubstancial. Així, els objectes, els vegetals, els animals i les persones som una interacció momentània durant la qual s'aconsegueix mantenir un lleuger equilibri per esdevenir no-res altra vegada.

La "realitat" és el present de la percepció personal

El món ja no admet una visió global única. És un món de perspectives, de manifestacions, d'entitats sense propietats definides. És un món d'esdeveniments on els objectes només ho són per relació entre ells.

Hem d'aprendre a conviure amb la nova complexitat i acollir-la, i a afrontar la diversitat de les diferents mirades, amb respecte i humilitat, entenent que la "realitat" és el present de la percepció personal.

Arquitectura relacional

L'arquitectura relacional, del lloc, més desmaterialitzada i més dinàmica que mai, amb límits sòlids existents d'una banda i, de l'altra, amb límits que es dissolen establint continuïtat amb l'entorn, crea atmosferes de bellesa, benestar físic i espiritual. Hi són primordials la natura, els arbres, les flors, els colors, les olors, els moviments, els sons i les ombres projectades que introdueixen canvis en els espais, en un encaix complex de relacions que ens porta vers una arquitectura més viva.

Bellesa dinàmica

La bellesa canvia de paradigma per trobar delit en el dinamisme i amb la percepció de tot el cos, no solament amb la visió.

L'experiència estètica ja no vol ser-ho de l'obra immòbil, pulcra, acabada i morta, sinó de la que ens mostra la vida, l'activitat humana, l'animal o la vegetal. El gaudi passa per l'experiència processual i relacional del que està passant.

Les persones com a cocreadores de la realitat

Més que mai les persones formen part de la dinàmica de relacions per crear esdeveniments a l'espai, no com a espectadores, sinó com a agents actives. L'arquitectura acull vivències úniques en l'experiència personal del moment.

Ens endinsem en una nova societat "velada" on, la líquida, en transformació junt amb l'aire, ha donat pas a la seva diversitat, a la riquesa dels seus diferents matisos. Ara vivim embolcallats per núvols i boires velades evanescents. Ara, més que mai, l'aire i l'aigua, necessaris per a la vida, es complementen i generen boires més constants.

Els fets i les coses ja no es presenten amb contorns clars. No tot és blanc o negre: la complexitat s'imposa i obre el camí al canvi constant.

A RCR La Vila, la comunitat velada enumera i intueix en les boires que esvaeixen les certeses, en els contorns de les formes i de la realitat, en els conceptes i els valors per continuar caminant en la recerca d'un món millor. Enmig de les boirines, no es pretén concloure res, només obrir espais per a la imaginació. Vivim un temps ple de contradiccions, amb crisis superposades de manera permanent, un temps de part per engendrar una nova realitat.

Ens hem trobat a Bianya per compartir.

Si compartim amb passió i amor el projecte d'RCR La Vila, crearem bellesa, benestar i somriures per a tothom.

En aquest temps, entre la meravella i el desconcert del món, aquest espai ha de servir d'aixopluc per engendrar noves relacions de llibertat i de creativitat, i per poder sentir que ha valgut la pena.

Rafael, Carme i Ramon,

Reflexions sobre l'obra de RCR

Frases del text *"La poètica d'una arquitectura"* de Daniel Giralt-Miracle (Barcelona, 1944), crític i historiador de l'art

La Garrotxa: arrels i context

"És difícil, quasi impossible, entendre l'obra de RCR Arquitectes sense conèixer les seves arrels i el context en què treballen.
...sens dubte el marc geològic i ambiental de la Garrotxa ha estat i és un element determinant en la seva creació."

La força del territori

"I és que la seva sensibilitat no podia ser aliena a aquest territori humit i de vegetació exuberant... i que té una potència tel·lúrica inusual per l'accidentada geografia que determinen muntanyes i volcans..."

El territori com a referent

"Aquest territori tan intens i peculiar, és el que forma part de l'obra de RCR. No sé si dir que hi és al darrere o que n'és l'esperonador; no sé si és aquest entorn el que els ha ajudat a definir la seva filosofia constructiva o si ells van decidir deliberadament transformar aquesta comarca en el referent del seu treball.
El que és evident és que sense aquest escenari, l'arquitectura de RCR no existiria..."

El gest cal·ligràfic

"...la pinzellada espontània, el gest cal·ligràfic i el moviment de les formes dels esbossos que precedeixen tots els seus projectes... en els quals fàcilment ens retrobem amb la dicció característica de l'expressionisme abstracte americà o de l'escriptura sígnica del pintor català Antoni Tàpies."

Els principis de les cases de pagès

"...RCR ha reprès i fins i tot ha fet avançar el mètode que els arquitectes racionalistes del GATCPAC, deixebles de Le Corbusier, van establir als anys trenta del segle XX amb l'arquitectura rural d'Eivissa quan no solament van inventariar les cases de pagès existents en aquella illa, sinó que van documentar totes les seves variables per fer-les dialogar amb la pròpia arquitectura."

La poesia

“...encara que l’arquitectura sigui l’element aglutinador d’aquesta feina polifacètica que inclou el dibuix artístic, la pintura, la fotografia, els plànols, les perspectives axonomètriques, el disseny en 3D, les creacions virtuals, la topografia, la geologia, el discurs mediambiental, la sociologia, la història local i la filosofia, és molt probable que el germen de la creativitat de RCR es trobi en la poesia, sempre present en les seves obres...”

L’essència de la Garrotxa al món

“Miró, Dalí, Gaudí, tres personalitats que abasten dos segles (XIX i XX) i diferents territoris del nostre país, als quals ara podem afegir RCR, que amb la seva obra i en ple segle XXI porten l’essència de la Garrotxa arreu del món.”

La natura a l’origen

“Per a Gaudí, d’una manera o altra, tots els estils s’inspiraven en la natura, en la seva natura mediterrània, d’aquí que el seu lema fos “ser original és tornar als orígens”. Una divisa feta a mida per en Rafael, la Carme i en Ramon; si més no, això és el que ens suggereix la seva arquitectura.”

Concomitàncies amb l’arts innovador del segle XX

“... el tret més característic de la producció de RCR és que en tots i cadascun dels seus treballs trobem concomitàncies conceptuals i estètiques amb l’art més innovador del segle XX: en els materials, les textures i les games cromàtiques que utilitzen (les superfícies d’acer cortén que van fer servir R. Serra, E. Chillida o P. Palazuelo, o l’austeritat de color de M. Rothko, S. Scully o P. Soulages), i en les propostes dels corrents artístics més destacats, com el land art, l’art op, el cinetisme, el constructivisme, les instal·lacions o el minimalisme.”

La bellesa en el significat

“...el treball d’aquests arquitectes olotins no es pot desvincular del concepte de “bellesa”... com va dir el filòsof Suzuki Daisetsu (1870-1966) “La bellesa no està en la forma, sinó en el significat d’aquesta”, RCR busquen i exalten la bellesa dels seus edificis en la seva definició i configuració i també en els materials que usen per construir-los.”

Fugint de retòriques ornamentals

“... I novament torno a fer un paral·lelisme amb Gaudí, perquè, com ell, que es complaïa a concebre fins i tot el complement més petit o decoratiu dels seus edificis, RCR també els dissenya, però ells, contràriament al que feia l'arquitecte modernista, defugen tot tipus de retòrica ornamental i empren un llenguatge que s'inscriu dins del minimal art per dissenyar les taules, banys, escales, passadissos o finestrals de les seves construccions..”

Metaarquitectura

“...no es pot enquadrar l'arquitectura de RCR dins d'un corrent o un isme determinat. Ells van més enllà de la postmodernitat, de la deconstrucció, del pensament líquid, del que s'ha qualificat d'arquitectura neogerminal...”

“...A tall indicatiu, gosaria d'utilitzar el concepte de metaarquitectura, emprant l'arrel grega “meta”, que al·ludeix a després, més enllà, un altre lloc, canvi, mutació..., perquè és just en aquest territori on ells creen una arquitectura en la qual és imprescindible el factor vivencial per copsar la seva magnitud real.”

“L'arquitectura de RCR és espai, llum, ombres, atmosferes, ambients, colors, paisatge, són construccions que no es tanquen en si mateixes, sinó que s'obren a l'exterior i que impliquen nous comportaments vitals.”

Cosmovisió pròpia

“... estic convençut que la seva relació amb el paisatge, amb el medi ambient, amb la natura, està profundament arrelada a una cosmovisió pròpia dels artistes de la cultura catalana. La poesia, la música i, particularment, la pintura ens donen bons exemples d'aquesta mirada que va més enllà de l'estètica perquè, en realitat, és producte de la meditació i de l'anàlisi profunda del paisatge.”

Fent aportació a l'art del segle XX i XXI

“És evident, que qualsevol aspecte del treball de RCR és una manifestació més de la seva voluntat d'expressar-se amb una estètica i uns valors plàstics propis del seu temps amb què finalment han fet, i fan, una aportació a l'art dels segles XX i XXI, no només estètica i formal, sinó també conceptual i social.”

RCR La Vila: què és i què fa

RCR La Vila és un projecte transversal que promou la creativitat, la sostenibilitat, la inclusió i la bellesa, i està pensat per a l'enriquiment integral de les persones.

És un espai vivencial i de pensament, des d'on es proposen noves maneres de mirar el món, a partir d'aproximacions directes i concretes que neixen del diàleg entre la natura i l'arquitectura. En un entorn projectat per RCR Arquitectes, s'hi busca una visió més humana i integrada de la realitat, que s'enriqueix amb la relació amb la ciència, les arts i l'economia, per generar un nou humanisme.

RCR La Vila actua com una força dinamitzadora social, cultural i territorial. Vol contribuir a millorar la societat, fer-la més justa i impulsar processos de transformació, amb una atenció especial a les noves generacions.

RCR La Vila, on "els somnis són possibles", és aquest lloc en què, simultàniament, es podran fer estades inspiradores, trobades d'equips multidisciplinaris, activitats formatives, experiències compartides, debats, exposicions, presentacions, experiències digitals... en combinació amb els programes que RCR La Vila generi per si mateixa, i amb l'acolliment d'altres programes i activitats que busquin, en aquest espai, una vivència i una convivència singulars.

RCR Aranda Pigem Vilalta arquitectes

Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta van acabar els seus estudis a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura del Vallès l'any 1987 i des de 1988 treballen junts, sota el nom de RCR ARQUITECTES a la seva ciutat natal Olot amb un equip format al seu costat.

Des de l'any 1989 són arquitectes assessors del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa i han estat professors d'Urbanisme i Arquitectura del Paisatge a l'ETSAV 1989-2001 i membre de tribunal de Projectes Fi de Carrera a l'ETSAB 2010-2016 (Vilalta). Professors de Projectes 1992-1999 i membre de tribunal de Projectes Fi de Carrera a l'ETSAV 1995-2004; i de Projectes 1997-2003 i membre de tribunal de PFC a l'ETSAB 2002-2003; i de projectes de la titulació de Paisatgisme a l'ETSAB 2003-2005 (Pigem). Actualment convoquen i dirigeixen des del 2008 un Workshop Internacional d'estiu en el seu estudi ubicat a la seu de l'antiga foneria Barberí, des de la seva estructura de laboratori RCR LAB·A. Des del 2020 formen part de la col·lecció permanent del Centre Pompidou.

Són Premi Pritzker 2017, Premi Nacional de Cultura d'Arquitectura 2005 de la Generalitat de Catalunya, Chevalier i Officier de l'ordre des arts et des lettres 2008 i 2014 de la République Française, Membres honorífics per la AIA American Institute of Architecture 2010, Membres honorífics per el RIBA Royal Institute of British Architects 2012, Medalla d'Or de l'Académie d'Architecture Francesa 2015, Medalla de la ciutat d'Olot 2017, Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya 2018, Membres Estrangers de l'Académie d'Architecture 2019, Doctor Honoris Causa per la Universidad Nacional de Córdoba, Argentina 2025 i Col·legiats d'Honor del Colegio Oficial de Arquitectos de Cádiz 2025.

Creen el 2017 el laboratori RCR LAB·A i el 2013 funden la fundació RCR BUNKA per estimular la valoració per l'arquitectura, el paisatge, les arts i la cultura.

Han rebut continuades distincions a l'obra entre les que destaquen Premi Europeu d'Arquitectura: Indus-

tria 2017 (Crematori Hofheide), Premi d'Arquitectura Espanyola Internacional 2015 (Museu Soulages); Premi Internacional 2011 Belgian Building Awards; premis de la Unió Europea Mies van der Rohe amb una obra finalista (Biblioteca Sant Antoni-Joan Oliver), quatre obres seleccionades i tres nominades; quatre premi internacional Contractworld; deu premis FAD; premi ex-aequo al IV Premi Europeu de Paisatge Rosa Barba (Parc de Pedra Tosca) i Menció Especial Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà 2014 (Espai públic Teatre La Lira). Han guanyat diferents concursos nacionals i internacionals des del Far a Punta Aldea l'any 1988, passant per la nova seu de Meditel a Casablanca, The Edge Bussiness Bay a Dubai o el parc del Camí Comtal i Edifici Judicial a Barcelona fins el més recent radar meteorològic a Sembadel i Centre Calípolis a Vila-Seca.

Han participat en exposicions internacionals com a l'any 1990, al III Salon International de l'Architecture a París; en els anys 2000, 2002, 2006, 2008, 2012, 2014 i 2016 a la Biennal de Venècia; al 2006, a *On-Site: New Architecture in Spain* al MoMA de Nova York i Madrid; al 2010 *Global Ends* a la Toto Gallery Ma de Tòquio.

Les seves exposicions individuals (Works 1988-98) han tingut lloc a Tòquio, (*Exfoliacions*) a Espanya, (*RCR Arquitectes*) a Bielefeld d'Alemanya, (*RCR Arquitectes*) a Ljubljana d'Eslovènia, (*RCR Arquitectes Creativitat compartida*) al Palau Robert de Barcelona, al Museo ICO de Madrid, al Palacio de Miramar de San Sebastián, (*The Intangible Tangible*) a la House of Art a České Budějovice de la República Txeca, (*RCR: Papers*) al Centre Arts Santa Mònica de Barcelona, (*Landscapes of Ideas: the Sketches of RCR Architects*) a la Oris House of Architecture de Zagreb i les més recents (*RCR. Obra sobre paper*) al Centre Cultural El Rule de Ciudad de México, (*RCR Dream*

and Nature) a la Biennal de Venècia, (*Geography of Dreams*) a la Toto Gallery Ma de Tòquio, (*RCR Architectes*) al Centre Pompidou de París i (*RCR Architectes. Ici et ailleurs, la matière et le temps*) al Museu Soulages de Rodez.

Autors d'assaigs i articles sobre arquitectura i paisatge, destaquen llibres com "Enquadraments", "Destellos",... Han estat convidats per donar més de 200 conferències en diferents ciutats espanyoles i a l'estranger, la seva obra ha estat àmpliament publicada en llibres i revistes, especialitzades i no especialitzades, destacant les monografies de El Croquis, núm. 115/116, núm. 138, núm. 162, núm. 190, núm. 228, i recull 1998-2012 de Madrid; AV núm. 137, núm. 175, de Madrid; A+U núm. 542, núm. 549, de Japó i el llibre *RCR Aranda Pigem Vilalta Architectes. Entre la abstracción y la naturaleza* de Gustavo Gili, Barcelona.

D'entre els projectes i les obres destaquen, a més de les anomenades en distincions, l'estadi d'atletisme Tossols-Basil a Olot, la mediateca Waalse Krook a Bèlgica, la facultat de Ciències Jurídiques a Girona, l'edifici d'oficines Plaça Europa 31 a l'Hospitalet de Llobregat, les caves Bell-lloc a Palamós i el celler Perelada a Peralada, el restaurant, la carpa i els pavellons Les Cols a Olot, espais per a l'oci i la cultura a Riudaura, el centre d'art La Cuisine al castell de Nègrepelisse, les llars d'infants El Petit Comte a Besalú i Els Colors a Manlleu, les escoles del Sol a Font-Romeu i Dar Al Marefa a Dubai, centre La Parada a Manresa, Pol artístic i cultural Île Seguin amb el pont Seibert a Boulogne-Billancourt i els més de 20 habitatges unifamiliars.

La Fundació RCR BUNKA

La Fundació RCR Bunka, creada l'any 2013 per RCR arquitectes, neix amb la voluntat de promoure l'arquitectura, el paisatge, les arts i la cultura des d'una perspectiva transversal, oberta i compromesa amb la societat

La Fundació té com a objectius estimular la valoració social de l'arquitectura i el paisatge; aplegar, custodiar i difondre el fons material, documental i de pensament dels fundadors i d'altres fons vinculats; coordinar activitats culturals i de recerca; i vetllar per la preservació del patrimoni arquitectònic creat.

Per assolir aquests objectius, estructura la seva activitat al voltant de cinc eixos estratègics: difusió del coneixement, innovació, recerca i formació, preservació i posada en valor del patrimoni material i immaterial, i cooperació, comunicació i captació de recursos.

Entre les iniciatives més destacades hi ha:

L'RCR Summer Workshop

un programa internacional de tallers interdisciplinaris que ofereix a professionals i estudiants l'oportunitat de treballar en projectes reals en àmbits com l'Arquitectura i el Paisatge, l'Audiovisual, la Fotografia, l'Escenografia, la Dansa i el Disseny Gràfic. Més de mil participants d'arreu del món han format part d'aquesta experiència formativa i creativa.

El Programa Obert

articula anualment un cicle de conferències i converses que connecta arts i ciències, amb la participació de professionals i creadors de projecció internacional en camps com l'arquitectura, el paisatge, la fotografia, les arts escèniques, l'urbanisme, la filosofia o el medi ambient.

Les Sessions de Cambra

completen aquesta proposta amb espais de trobada i debat que fomenten el pensament crític, l'intercanvi de mirades i la reflexió sobre els reptes contemporanis.

Amb aquesta activitat, la Fundació es consolida com un centre de recerca, formació i difusió cultural que amplia l'univers creatiu d'RCR i reforça el vincle entre territori, pensament i projecció internacional.

Jaume Prat Ortells, comissari de l'exposició

Jaume Prat Ortells és arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona ETSAB (2002) i doctor arquitecte per la mateixa escola (2024). Exerceix l'arquitectura des de la docència i la divulgació.

És professor de projectes a l'ETSAB des de 2019.

Com a divulgador, és autor del blog www.jaumeprat.com, que recull una selecció dels escrits que ha anat realitzant ininterrompudament des de 2007.

Va ser assessor de *Escala Humana* (2019-2021), una sèrie documental de TVE sobre arquitectura que, amb un total de 62 episodis, va obtenir, entre altres guardons, el Premi Especial de la Biennal d'Arquitectura Espanyola.

Des de 2022, és coautor i col·locutor del podcast *El punto gordo*, seleccionat als premis CSCAE 2024.

Ha col·laborat amb RCR arquitectes des de 2012 de manera ininterrompuda en el seu Workshop d'estiu i en tasques de difusió, edició i, actualment, comissariat. Fruit d'aquesta col·laboració neix *Espai núvol*, una visió de l'arquitectura de RCR a través de les seves atmosferes (2024), la primera tesi monogràfica sobre l'estudi, qualificada Cum Laude.

Ha estat jurat i ha impartit classes i conferències en diverses universitats d'Espanya i Mèxic.

El 2016 va ser coautor, juntament amb el cineasta Isaki Lacuesta i l'arquitecta Jelena Prokopljević, de *Aftermath, Architecture Beyond Architects*, al Pavelló Català de la Biennal d'Arquitectura de Venècia 2016.

El 2024 va comissariar *De puertas afuera* conjuntament amb els arquitectes Ana Amado i Xevi Bayona, la primera exposició resultat d'un concurs públic per a La Casa de la Arquitectura de Madrid.

En ambdues exposicions va codirigir els audiovisuals que formaven part integrant de l'exposició.

Ha participat en l'escriptura i l'edició d'alguns llibres, entre els quals destaca *Coordenadas para el próximo milenio*, publicat per Arquine.

Informació pràctica ampliada

Horaris:

Museu de la Garrotxa

Feiners de 10 a 13h i de 15 a 18h

Dissabte d'11 a 14h i de 16 a 19h

Diumenges i festius d'11 a 14h

Dilluns tancat

Entrada de pagament

Sala Oberta i Sala Oberta 2

Feiners de 10 a 13h i de 17 a 20h

Dissabte d'11 a 14h i de 17 a 20h

Diumenges i festius d'11 a 14h

Dilluns tancat

Entrada gratuïta

Pati de l'Hospici

Feiners de 10 a 20h

Dissabte d'11 a 14h i de 16 a 20h

Diumenges i festius d'11 a 14h

Entrada gratuïta

museus.olot.cat

rcrarquitectes.es

Contactes premsa:

Mar Novell

direccioexecutiva@rcrbunkafundacio.cat

Andrea Buchner

comunicacio@rcrbunkafundacio.cat

Recursos gràfics per descarregar:

DOSSIER DE PREMSA

https://drive.google.com/drive/folders/1fgRs1uJBE9aK4j6CxZY55DZXPRHBh8oz?usp=drive_link

IMATGES

https://drive.google.com/drive/folders/1E0KU14oXx4SZF5Z7y7p-o38TCHV0Whfe?usp=drive_link

MUSEU DE
LA GARROTXA
D'OLOT

Ajuntament d'Olot

LA GARROTXA

RCR BUNKA
FUNDACIÓ PRIVADA

Olot **Cultura**

Barcelona
2026
Capital Mundial
de l'Arquitectura